

Milan Rijavec

1922 - 2018

akvareli, risbe

3. - 24. maj 2024

Milan Rijavec

Milan Rijavec se je rodil leta 1922 v Bruna vasi pri Mokronogu. Osnovno šolo je obiskoval v Šentjanžu na Dolenjskem. Leta 1933 se je vpisal v nižjo gimnazijo v Ljubljani, leta 1937 pa na učiteljsiše. V tem času je začel slikati akvarele. Prvi zgled je dobil pri očetu, ki je bil tudi amaterski slikar. Na začetku vojne je bil v petem letniku učiteljsišča. Jeseni 1941 so ga Italijani obsodili na dve leti zapora in poslali v Alessandrijo v Piemontu. Po prestani kazni se je leta 1943 vrnil v Ljubljano in kmalu nato odšel v Gubčevo brigado. V partizanih se je seznanil z Božidarjem Jakcem in Nikolajem Pirnatom, ki sta ga vzpodbujala k risanju.

Po osvoboditvi je končal peti letnik učiteljsišča in se vpisal v na novo ustanovljeno Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani kot prva generacija študentov akademije. Študiral je pri profesorjih Francetu Miheliču, Nikolaju Pirnatu, Slavku Pengovu in Gabrijelu Stupici. Leta 1949 je diplomiral in jeseni nastopil službo likovnega pedagoga na gimnaziji v Trbovljah.

Leta 1950 se je vpisal na slikarsko specialko pri Gabrijelu Stupici. Ker je zbolel za tuberkulozo, specialke ni zaključil.

Leta 1964 sta bila z Ivanom Seljakom Čopičem pobudnika za ustanovitev slikarske kolonije Izlake - Zagorje, ki je bila prva slovenska povojna kolonija in je nepretrgoma delovala vse do leta 2016.

Po upokojitvi se je posvetil samo slikanju. Leta 1971 se je preselil v Ljubljano, kjer je živel do svoje smrti leta 2018.

Milan Rijavec je za svoje delo prejel več pomembnih priznanj in nagrad, med drugim tudi nagrado Zveze mladih kulturnih delavcev (1950), Prvojunjsko nagrado občine Trbovlje (1964) in nagrado Prešernovega sklada (1979). Njegova dela hranijo v številnih javnih in zasebnih zbirkah: Moderna galerija Ljubljana, Mestni muzej Ljubljana, Dolenjska galerija Novo mesto, Galerija sodobne umetnosti Celje, Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj.

Milan Rijavec je po končanem študiju na Akademiji slikal v olju, kmalu pa se je spet vrnil k akvarelu, v katerem je razvil samosvoj likovni, slikarski jezik, ki ves čutni svet izraža skozi barve in barvne odnose. Njegovi priljubljeni motivi so bili pokrajina, arhitektura, portreti in tihožitja. Zanimala ga je slovenska vas, knapovsko okolje in v kasnejših letih primorska arhitektura.

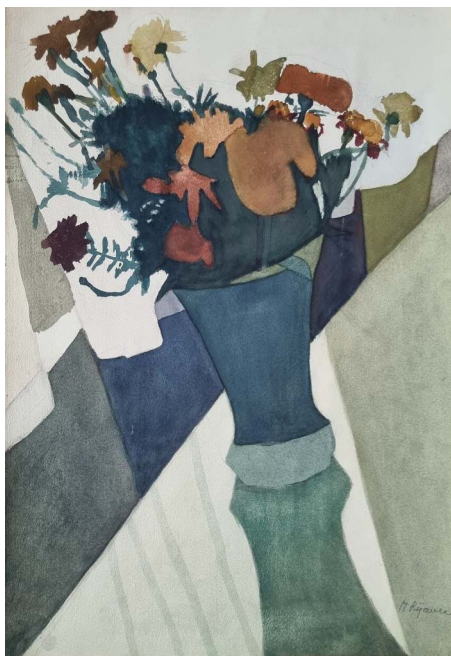

Rijavec se je opredelil za izrazito barvno slikarstvo pod vtisom barvite dediščine Matisa, fauizma in poznega kubizma, v katerem je razvil povsem samosvojo občutljivost za podajanje vsebine s kombiniranjem premišljeno poenostavljenih ploskih barvnih površin. Barva prevzame vse pglavitne vloge, z njo gradi prostor, ga razgiba in osmisli, barva je nosilec razpoloženja, racionalnih konstrukcij in čustvene napetosti. Razvil se je v vrhunskega kolorista, izjemnega v svoji dognani barvni občutljivosti.

Milan Rijavec je pogosto slikal motive v svoji bližini, npr. pogled skozi okno svojega stanovanja, ateljeja. Pogled je bil vsakokrat drugačen in je pomenil nekakšno okno v svet, drugam, v zgodbo.

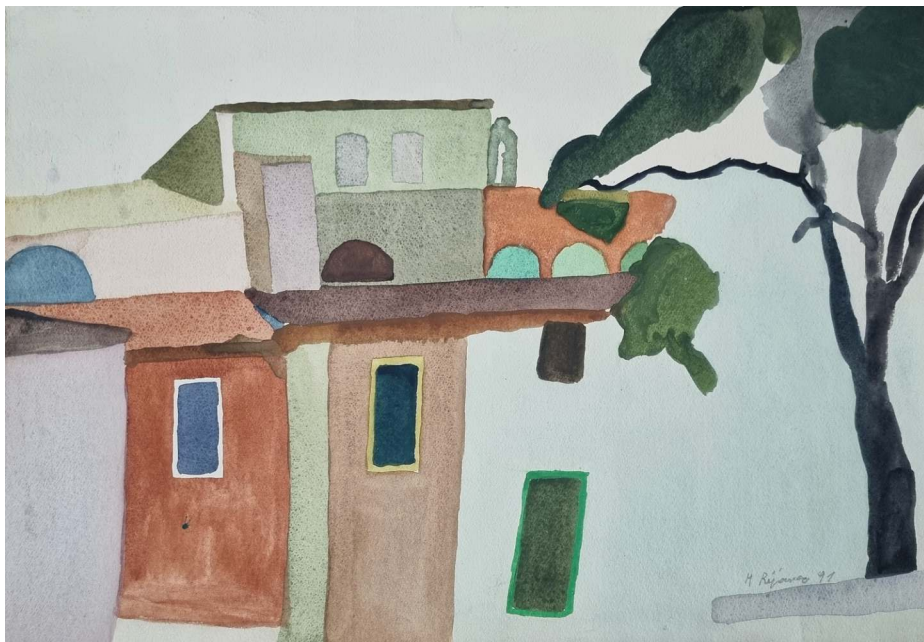
Glavno orodje njegovega izražanja so bili akvareli. Umetnik nam ponuja svet, ki ga je dojemal kot krhkega in minljivega. Čeprav mu je pogled skozi okno,

v pokrajino ali na veduto sporočal, da je svet trden, pa so ga preostali čuti opozarjali, da je vse le iluzija. Njegovo soočanje s svetom je bilo uglaseno s samoto in odmaknjenostjo.

Slikarstvo Milana Rijavca je bil nenehen eksperiment, vsaka njegova faza odgovori na zastavljena vprašanja celovito, v obsegu njegove občutene

Tekst: Vladimir Bačič